

anſaa dette hele Spørgsmaalſ legislative Be-
arbejdelse for ſaa magtpaaliggende, at man ikke
troede at kunne forſvare at lade et Aar gaa
hen, eſterat Betænkningen var afgiven, men
vedkommende Krigsminiſter befræbte ſig for ſaa
hurtigt ſom muligt at klare ſine Anſkueller og
fremlagde ſtrar Sagen til Behandling. Man
ville viſtnok ikke have billiget, om Vedkom-
mende dengang havde ſagt, at der maatte gaa
et Aar hen, for at Alle kunde ſaa Leilighed
til at yttre ſig derom. Eigeſaa gif det med
Theaterkommiſſionen. Dette Spørgsmaal ved-
kommer ikke Kommiſſionen, men det ved-
kommer Regjeringen og dernæſt Rigsdagen.
Derſom denne, eſterat Sagen er forelagt, fun-
der, at den maa ſtydes ud, kan den gjøre
det; men Kommiſſionen, der ſkal forberede
Sagen, maa være Herre over ſine Forarbei-
der; det er dens ubetingede Ret, og det maa
faſtholdes. — Maaſte jeg blot maa tiſſe,
at det er ganſte viſt, at Udkaſtet fortroligt er
tilſtillet forſkjellige Rigsdagsmænd, fordi det nem-
lig antoges, at det var Mænd, der havde Interesſe
for Sagen og mulig vilde yttre ſig til Kom-
miſſionen over det forelagte Forſlag; men
blot den Omſtændighed, at man er Rigsdags-
mand, kan ikke paa dette Stadium være til-
ſtrækkelig til at vække Formodning om, at man
ſkulde være villig og iſtand til at meddele
nyttige Bemærkninger om Udkaſtet. Det er
noget ganſte Andet, naar Sagen ſenere kom-
mer til Bearbejdelse; da er Forholdet og Be-
dømmelſen en ganſte anden end paa dette
foreløbige Standpunkt.

J. A. Hansen: Det er en Selvfølge,
at jeg kun aldeles kort ſkal yttre mig om det,
der er fremkommet fra den ærede Formand
for Finantsudvalget (Winther). Det kan ikke
Andet end være overmaade tilfredsſtillende for
Lønningſudvalget at ſe, hvilken Bægt Finants-
udvalgets Formand lægger paa den Bemærk-
ning, jeg tillod mig at gjøre ved en tidligere
Leilighed; det maa glæde os, at den har vaſt
hans Dpmærksomhed i ſaa høj Grad, ſom den
har. Dernæſt maa man ogſaa indrømme,
at dette kunde være en meget velkommen An-
ledning for Finantsudvalgets ærede Formand
til at ſaa Leilighed til at meddele, hvilke

overordentlig mange og udførlige Forhandlin-
ger Finantsudvalget har havt at gennemgaa
ogſaa med Henſyn til denne Del af dets Ar-
bejde. Der er viſtnok Ingen her i Thinget,
ſom tvivler om, at det har været overmaade
udførligt og vidtløftigt; men det kan være,
at Mange udenfor ikke ville erkjende, hvilken
Maſſe af Arbejde der er, medens de ville
blive overbeviste derom ved at blive beſjendte
med den ærede Formands Fremſtilling deraf
nu. Forſaa vidt finder jeg hans Udtalelſer
ganſte i ſin Orden; men naar jeg ſkal ud-
tale, hvorvidt jeg er bleven overbevist om at
have taget noget væſentlig fejl i, hvad jeg
tidligere har ſagt, er den ærede Rigsdags-
mands Forventning derom ikke ſlaaet til. Jeg
ſkal kun opholde mig ved den ene Sag, ſom
jeg dengang nævnte væſentlig havde givet An-
ledning for Lønningſudvalget til at fremsætte
en ſaadan Bemærkning, nemlig Spørgsmaalet om
Stillingen overfor Marineminifteriets Lønningſ-
lov. Det er beſjendt for det ærede Thing, at vi
gjennem nogle Aar have viſſet at ſaa en nærmere
Samarbejden af Krigs- og Marineminifteriet,
og det ærede Medlem, ſom jeg omtaler, har
ſelv deltaget i Udvalgsarbejder og i Forhand-
linger her i Salen for at ſaa denne Sag
bragt til Anerkjendelse og Fremgang. Der
kommer nu til Lønningſudvalget et Lovforſlag,
om Lønningerne for Embedsmænd under Krigs-
miniſteriet, og det ærede Thing vil have ſet
af den Betænkning, ſom derym blev afgiven,
at vi henvendte os til den høiagtede Marine-
miniſter med Spørgsmaal om, hvorvidt der
ogſaa for Marineminifteriets Vedkommende
kunde ventes et Lønningſlovsforſlag i indvæ-
rende Samling, hvilket Spørgsmaal imidlertid
blev beſvaret benægtende. Lønningſudvalget
mente da at maatte gaa i det Fodſpor, hvori
tidligere Lønningſudvalg vare gaaede, idet en
ſaadan Lønningſlov ogſaa tidligere har været
forelagt af Krigsminiſteren. Da var det
ærede Medlem, ſom nu er Finantsudvalgets
Formand, ogſaa Medlem af vedkommende
Lønningſudvalg, og han var da enig med dettes
svrige Medlemmer om at afgive en Betænk-
ning, der i alt Væſentligt var af ſamme Ind-
hold ſom den Betænkning, Udvalget iaar har
afgivet. Den nuværende Finantsminiſter var